

ІМКЛІВІЦЬ – ЛЯВОНІЦЬ:

МАТЭРЫЯЛЫ ДА СЛОЎНІКА АКАЗІЯНАЛЬНАЙ
ЛЕКСІКІ 20-Х–30-Х ГГ. ХХ СТ.

ІМКЛІВІЦЬ (МКЛІВІЦЬ). Быць (рабіць) імклівым; утвараць дзеянне імкліва; спяшацца, прыспешваць: *Змрок імклівіў наўсцяж даліны...* (У.Дубоўка); ... *далёка вока ймклівіць лёт* (У.Дубоўка); *Імклівіць зірк* (У.Дубоўка); *Час імклівіў кудысьці...* (У.Дубоўка); *На ўсіх ветразях карабель імклівіць на поўдзень яскравы* (У.Дубоўка); *І творчай працы радасны ўзлёт упарта мклівіць праз сягоння ў заўтра* (У.Дубоўка); ... *думка імклівіць ... лёт* (У.Дубоўка); ... *вятры асення імклівяць богам* (У.Дубоўка); *Ў пачуццях быў я неахайным, – яны сягоння не імкліліць* (Я.Пушча); *Над лесам зоры мклівяць...* (Я.Пушча); *Імклівіць час* (Т.Кляшторны); *Няхай імгла, няхай імклівіць восень...* (А.Александровіч).

ІНШАСЦЬ. Тое, што характарызуецца (в. значаецца) іншым: *Гэта поле іншасцю гарыць, гэта поле трактарам мэта* (У.Хадыка).

ІРАНІЧНА-ЗЛАРАДАСНЫ. Складаны прыметнік ад іранічны і зларадасны: *...гэта відаць было ... і ў няўзруных іранічна-зларадасных усмешках...* (М.Зарэцкі).

ІРЖАВІЦЬ. Рабіць іржавым: *І дожджык іржавіў вінтовак павець...* (М.Лужанін).

ІСКРАБРЫЗГ. Тое, што нагадвае брызгі (пырскі) іскраў (ад іскрамі брызгаць): усплёск, феерверк: *Зноў чуцен іскрабрызг вясёлы дзіцячых звонкіх галасоў* (А.Жукоўскі).

ІСКРАМЁТНА. Яркая, зіхотка, іскрыста (ад іскрамётны): *Ой, баяліся й сівыя воўкі, іскрамётна лучынілі вокам...* (А.Вольны).

ІСТУЖЛІВЫ. Які характарызуецца істужкай, мае ўласцівасці істужкі: *Сакоча з вярбінай бяроза, старыя ўжо, мусіць, таксама... Над сцежкай істужлівай, роснай усімі гамоняць лісткамі* (У.Дубоўка).

КАДРЫЛІЦЬ. Утвараць дзеянне, якое нечым нагадвае кадрыль; танцаваць (кадрыль): *... там сягоння бадзёрым уздымам па-над постацыю жнеі кадрыляць* (П.Трус).

КАКЕТЛІВА-ЎТОНЧАНА. Складанае прыслоўе ад *какетліва* і *ўтончана* : ...*Спосаб даюць. Хітра-дыпламатычна, какетліва-ўтончана* (Р.Мурашка).

КАЛАСІЦЬ. Праяўляць асаблівасці коласа: ... *свабодай калосяць палі* (П.Трус); ... *і пайду ў прыволле, дзе калосіць воля* (П.Трус); *І проста-проста сінь іх вачанятка калосіць нянавісьць...* (А.Александровіч); ... *шумы калосяць азім* (Я.Пушча).

КАЛЮЧА-КУДРЫ. Які мае калючыя кудры: ... *імкнулася сюды, бы шквал сталёвы, няведамае племя, калюча-кудрае, віхрастае...* (З.Бядуля).

КАЛЯІНІЦЬ. Утвараць каляіну: *Чый конь іх [шляхоў] не таптаў і чый абоз не каляініў* (Т.Кляшторны).

КАЛЯРАВАЦЦА. Набываць (праяўляць) колер; станаіцца каляровым; фарбавацца: *Трапятаннем асенніх зарніц – калюруецца ранены сцень* (М.Лужанін); ... *і ў вачох – у блакітных палонках – каляруецца белая рань* (С.Дарожны); ... *і каляруюцца галіны ў аксаміце...* (А.Бартуль).

КАМСАМОЛІЦЦА. Набываць прыметы камсамола; маладзець: *Камсамолься, сяліба ратая...* (З.Бядуля).

КАМСАМОЛІЦЬ. Рабіць (рабіцца быць) такім, як камсамол; праяўляць асаблівасці камсамола: *Нябосны чуд ён [Акцябр] рупна камсамоліць...* (З.Бядуля); ... *сёння ў сонцы сэрца камсамоліць* (А.Вольны); ... *прыемна: ты спеў камсамоліш стагоддзімі край што пье* (А.Александровіч); ... *сэрца пайшло камсамоліць* (А.Моркаўка); ... *нават вецер і то камсамоліць над далонямі вуліц старых..* (Т.Кляшторны); *Нашых дзён залатая вясна не пакіне ў душы камсамоліць* (Т.Кляшторны); *Сёння ўсё на свеце камсамоліць ціхаструнным вобразам вясны* (Т.Кляшторны).

КАРМАЗЫНАВАСЦЬ. Тое, што характарызуецца (вызначаецца) кармазынавым; чырвонасць (чырвань): ... *кармазынавасць дзікіх малін* (У.Дубоўка); *Кармазынавасць вуснаў тваіх хто адвечнай маной паіў?* (М.Лужанін).

КАРМАЗЫНІЦЬ. Рабіць (рабіцца) такім, як кармазын; чырванець, пунсавець: *Асмугласць рук лягла на ногі, і кармазыніць вуснаў мак...* (У.Дубоўка); *У вітрынах кармазыняць вішні...* (З.Бандарына).

КАРНАВАЛІЦЬ. Праяўляць уласцівасці карнавалу; актыўна ўтвараць дзеянне: ... *карнаваліць разам з камсамольцамі сонечны раённы камітэт* (А.Дудар); ... *карнаваліць жыццём вызвалення векапомны Кастрычнік сягоння* (П.Трус); *Калі рака пад лёдам карнаваліць – ўбярэцца хутка ў зелень берагі!* (С.Хурсік).

КАРОТКАВЕЧНЫ. Які характарызуецца кароткім векам: *Прыішоў канец і кароткавечнаму і часцю Марылькі* (М.Зарэцкі).

КВОЛА-РУЖОВЫ. Які мае аслабленае адценне ружовага; ружававаты, светла-ружовы: *Ярка-чырвоны ўсход афарбаваў аснежаныя абшары і белы пушыстыя гаёчкі ў кволаружовы колер* (З.Бядуля).

КВОЛІЦЬ. Рабіць кволым; аслабляць: *Гады і дні ... прасцяг хвалююць, кволіць...* (У.Дубоўка); *Дык слухай, вёска, не скажу ніколі, што я твой ліст, вясной апаўшы, што сэрца маё восень кволіць...* (Я.Пушча).

КОЖНАКРОКАВАСЦЬ. Тое, што характарызуецца (вызначаецца) кожным крокам; высокая канцэнтрацыя, шчыльнасць (чагосьці): *Не дайзеш да ладу: губляецца бераг, хаваюць сады кожнакрокавасць ступляў* (М.Лужанін).

КОЛЬКІСОТЛЕТНІ. Якому некалькі (колькі) соцень гадоў (лет): *Усё ж колькісотлетняя паняверка, валачэнне ярма ружога ўладарства на сваім набалелым карку не прайшло для нас без ніякага знаку...* (Я.Купала).

КРЫВАГОРБЫ. Які крывы, нібы горб: *Ля настольніцы белае жытняй забражджэў крывагорбы сярпок* (А.Якімовіч).

КРЫВІСТА. Прыслоўе ад *кравісты* або *Крывія* (кравічы); па-беларуску, як падабае беларусам (кравічам). *Сядзьце роўна, жалазіста, мазаліста і кравіста...* (Я.Купала).

КРЫЛІЦЬ. Утвараць дзеянне пры дапамозе крылаў (падобна крылам); уносіць (у вышынню). *Вецер, братка яго [Ізяслава] кроў студзіць памагаў, чыстасць сэрца маціць, чыстасць думкі крывіць* (М.Грамыка).

КРЫЛЯЦЬ. Утвараць дзеянне з дапамогай крылаў (падобна крылам); лунаць: *І неабдымнасцю крывялі абшары васільковых воч* (М.Хведаровіч); *Не стала Горкага, але крывяць высока над светам будзе Горкага імя* (А.Александровіч).

КРЫНІЧНА. Прыслоўе ад *крынiчны* або *крынiца*; падобна крынiцы, як крынiца; няспынна, свежа: ... *бурліца крынiчна жыццё навакол...* (Я.Купала).

КРЫНІЧЫЦА. Разлівацца (расцякацца) няспынна, як крынiца (ад *крынiчыць* або *крынiца*): ... *звонка крынiчыца смех над ракой...* (М.Машара).

КРЫНІЧЫЦЬ. Праяўляць уласцівасці крынiцы; цячы. Адпаведнік рускаму “бить ключом”: *Радасць хвалямі крынiчыць* (А.Александровіч); *Заўсёды:*

позна, рана **крынічыць** фабрычным жыццём (А.Александровіч); Дзе нядаўна пад прыгонам пот **крынічыў** на паноў, — загула сталёвым звонам малатарня ў мужыкоў (П.Трус); Упіваўся крывёй малады брыгадзёр, што з грудзей поўных жыцця **крынічыла** (П.Трус); ... жыццё **крынічыць** і музыкі граюць... (У.Дубоўка); ... бадзёрасць навокал **крынічыць** (У.Дубоўка); Гукі тыя, здані той цёмнай ночы кроў **крынічаць** (У.Дубоўка); Чацвёрты год вялікі план стальной энергіяй **крынічыць** (А.Дудар); І ўспаміны чамусьці **крынічаць** над краінай лясністай маеі! (А.Вольны); Дый на твары ў кожнай смех гуляе, радасць **крынічыць** (М.Нікановіч); Эх, дзявочыя сілы **крынічаць!** (Я.Пфляўмбаўм); ... спеў бяроз **крынічыць** (П.Броўка); У небе ён [хлапчук] лічыць калматых кароў... Як гэта **крынічыць** ружовую кроў (А.Моркаўка); Эх вы, думкі золатазвонныя, эх ды стромені бяздонныя, век **крынічыць** у вас моладасць неўміручая, разгонная... (Р.Суніца); Што боль пякучых кпін... і гора, калі **крынічыш** сэрца ты [краіна]? (М.Машара); ... **крынічыць** сэрца гневу муць (М.Машара); ... з багнаў **крынічаць** крынічы... (М.Машара); ... і **крынічыць** вяснянкай маёвай чар жыцця у настроі маім (М.Машара); ... **крынічыць** пад снегам вада (М.Машара); Жыццё **крынічыць** далей вірам... (М.Машара); З надзеяй тайнай ітось шукаю ў сэрцы чымсь **крынічыць** кроў (М.Машара); І ў сэрцы **крынічыць** песенная брэдзь (М.Машара); ... **крынічыць** кроў уся агнём (М.Машара); Дык сай жа хмельна кроў **крынічыць** (М.Машара); У сэрцы хмельна кроў **крынічыць**... (М.Машара).

КРЫШТАЛІЦА. Набываць уласцівасці крышталю; станавіцца такім, як крышталё: Сыплюцца каплі вады і **крышталяцца** ў возеры сінім... (П.Трус); **Крышталяцца** срэбрам дрэвы, як прыгожыя ліхтарні (А.Гурло); Па-за акном **крышталяцца** зорніцы... (Т.Кляшторны); Пішаш ты, што **крышталіцца** восень наўгол (Ю.Гадлеўскі); ... і **крышталяцца** ў сэрцы ўспаміны (Ю.Гадлеўскі)

КРЫШТАЛІЦЬ. Рабіць (рабіцца, быць) такім, як крышталё (падобным на крышталё): Кэб гэта бясконца і жыць, і любіць, праменнем прэстым **крышталіць** (У.Дубоўка); ... расою **крышталіць** кілім аксамітны (У.Дубоўка); Будуць сінія вочы затое зноў узрочыстай казкай **крышталіць** (У.Дубоўка); Хай барвуюцца, хай **крышталяць**, як восень занізю журавін (У.Дубоўка); Хай барвуюцца і **крышталяць**, можа ў іх напаткае прыгожае зірк... (У.Дубоўка); Цымбаламі гукі **крышталяць**, і іх не заглушыць гармонік (У.Дубоўка); Моц магутнай тайгі і яшчэ магутнейшай зямлі у напевах ягоных [гімна] плыве, брыльянціцца, **крышталіць** (У.Дубоўка); Ціха хвалі **крышталілі** ў далі, — ў пералівах іх чуўся напеў (Я.Пушча); Яны ж [кроплі вады] моўчкі **крышталяць** кругі... (Я.Пушча); На дне жыцця яны [гады] **крышталяць** жывыя казкі старыны (П.Трус); Збіралі кволья лілеі, слязьмі **крышталілі** пясок (П.Трус); Мая душа **крышталіць** дыямантам (Я.Туміловіч); І таму так **крышталіць** раса, абліваючы ногі босыя (М.Дружына); Зоры ў небе сінім **крышталілі**, адрываліся, ніклі кудысьці...

(А.Куст); *Ў высі крышталяць зоранькі-вочы (Ю.Таўбін); А дзень такі гарачы, – крышталіць сонца даль...* (М.Машара).

КУДЗЕЛІЦЬ. Рабіць такім, як кудзеля (падобным на кудзелю): *І ўжо лог шырокі – ненарокам – хвост кудзеліць сівы (Я.Пушча); Кудлата-зялёныя хвалі чупрынаю кудзер кудзеліў (Я.Пушча); Як драмалі палі, а ў палёх ды туман ... жыта-рунь паліваў і кудзеліў твой стан, – мы ступалі далінай імлістаю (П.Трус); Вунь конь на іржонні кудзеліць траву... (А.Моркаўка); Чырвань, сіль павучыннем спавіты... І кудзеліць шэпт цьмяных слоў... (Я.Пфляўмбаўм); ... вецер быў п'яны, малады, кудзеліў белы веер валос і бароды (М.Машара).*

КУДЛАТА-ЗЯЛЁНЫ. Складаны прыметнік ад кудлаты і зялёны: *Кудлата-зялёныя хвалі чупрынаю кудзер кудзеліў (Я. Пушча).*

КУДРАВЕЦЬ. Станавіцца (быць) кудравым: праяўляць уласцівасць кудравага; маладзец: *Сэрца яшчэ не аступіла, буду яшчэ кудравець (М.Хведаровіч).*

КУДРАВІЦЦА. Станавіцца кудравым (ад кудравы): *... там гай, вольная рунь кудравіцца... (П.Трус); Хай жа радасць кудравіцца... (М.Сямашка).*

КУДРАВІЦЬ. Рабіць (быць) кудравым: *... маіх дзён ён [сад] кудравіць галопы (У.Хадыка); Маладняк зялёны бач кудравіць, ахіляе край яскравым лісцем (М.Чарот); Кудравіць стромкія бярозы (А.Бартуль); Вецер, вецер гне калосе і кудравіць сенажаць (М.Машара).*

КУДРЫЦЦА. Утвараць кудры; праяўляць уласцівасць кудраў: *Кудрыцца золак палеткамі... (Н.Чарнушэвіч).*

КУЛЬГАВА. Прыслоўе ад кульгавы; арытмічна: *... на гадзіны кульгава ўскідаецца сэрца... (М.Зарэцкі).*

КУЧАРАВА. Прыслоўе ад кучаравы; віхляста: *Ды чамусьці журбалахадзейка кучарава у сэрца цякла (А.Вольны).*

КУЧАРАВА-ДОЎГАВАЛОСЫ. Складаны прыметнік ад кучаравы і доўгавалосы: *Яна [Зося] зачароўваецца шырокалістымі клёнамі, кучарава-доўгавалосымі русалкамі – бярозамі... (З.Ліпнёвы).*

КУЧАРОЎЕ. Зборны назоўнік ад кучаравы; сукупнасць кучаравага: *Акуталіся кучароўем застыўшых бяроз, што напускалі васковыя гірлянды ў цішыню (Я.Скрыган).*

ЛАНЦУЖНІК. Той, хто жыве ў няволі, ланцугах; зняволены : *Не было раней ніколі, што вось ты – мужык ланцюжнік – (а учора быў ланцюжнік) пераходзіш на шматполле* (П.Трус); ... *няма ў ім [напеве] болей слоў ланцюжнік...* (Я.Пушча).

ЛАНЦУЖЫЦЬ. Утвараць дзеянне падобна ланцугу (ланцугам); прыгнятаць, няволіць: *Ужо зламана сць ланцюжыць даўно* (З.Бандарына).

ЛАСКАВА-ТАЕМНА. Складанае прыслоўе ад *ласкава* і *таемна*: *Ён [Гуторскі] усміхнуўся ласкава-таемна...* (М.Зарэцкі).

ЛЕТАЦВЕТ. Цвет лета, летні цвет: *Аддам сягоння ўсё ... каб кроплі буйных слёз на летацвет апалі...* (П.Трус).

ЛЕТУЦЕНЬ. Летуценне, мроя, мара (ад *летуценіць*): *Грэся, нібы летуцень, заплача шчасцем на жалейцы* (М.Танк).

ЛЁГКАВЕЙНЫ (ЛЕГКАВЕЙНЫ). Які лёгка вее: *І скрозь туман пранеслася, як вецер лёгкавейны* (Я.Купала) ... *лёгкавейная, кволая хуста...* (У.Хадыка).

ЛЁГКАПЛЫННЫ. Які характарызуецца лёгкай плынню: *У гэты дзень цвіло наўколле, быў лёгкаплынны м кожны ўздых...* (Ю.Лявонны).

ЛЁГКАЎЗНЯТЫ. Які лёгка ўзняты: *Барковіч прыслухваўся, як расце ў ім тое лёгкаўзнятае пачуццё...* (М.Зарэцкі).

ЛІЛОВА-ПУРПУРОВЫІ. Складаны прыметнік ад *ліловы* і *пурпуровы*: ...*ў час лілова-пурпуровага світаньня нікчэмнай цвіллю знікла [мінуўшыны паданне]...* (З.Бандарына).

ЛІСТАВЕЦ. Вея лістоў: *Ліставец не моўкне, шуміць...* (У.Дубоўка).

ЛІСТАВЕЯЦЬ. Веяць лістамі; выконваць дзеянне, якое мае адносіны да ліставеі (ліставею): *Вятры-юнакі ліставеюць на стромкіх узгор'ях...* (Я.Пушча).

ЛІСТАПАДНЫ. Які адносіцца да лістападу: *У лістападны дзень асенні, у дзень, спавіты туманамі, сяйбіт вясновага насення Чырвоны Сцяг падняў над намі* (З.Бядуля); *За акном шумела лісце ў лістападным жаўталісці* (З.Астапенка).

ЛІХАМАНІЦЬ. Рабіць такім, як ліхаманка (як у ліхаманку); трэсці (як у ліхаманцы): *На кані, на агністым кані, ліхаманіць зямлю красавік...* (У.Хадыка).

ЛІХАМАНКАВА-БЛІСКУЧЫ. Бліскучы, як у ліхаманку: *Ён [Лясніцкі] ... бачыў у распаленых ліхаманкава-бліскучых вачах чорную здань гвалтавання, пажараў, жудаснай дзікай анархіі* (М.Зарэцкі).

ЛУЧЫНІЦЬ. Утвараць дзеянне пры дапамозе лучыны (падобна лучыне); свяціць (свяціцца, асвятляць); грэць: *Сэрца радасць лучыніць усмешкай...* (Я.Пушча); ... *і так шчыра лучынілі хаткі* (А.Вольны); *Успаміны у сэрцы лучыняць* (А.Вольны); *Ой, баяліся й сівыя воўкі, іскрамётна лучынілі вокам...* (А.Вольны).

ЛЪНЯНАКУДРЫ. Які мае (нагадвае) льяняныя кудры; з кудрамі, як лён: *Вёска мая льянакудравая, цябе трэба ў жалеза каваць* (А.Катановіч).

ЛЮБА-ВЕТЛІВА. Складанае прыслоўе ад любя і ветліва: *А зямелька, нібы шчаслівая маладзіца ў абоймах свайго каханка, песціцца і лашчыцца ды любя-ветліва ўсміхаецца* (М.Нікановіч).

ЛЮСТРАЊІЦА. Станавіцца (быць) люстраным: *Рань бялявай стралой прылятае – і люстраняцца срэбрам выгары* (Я.Журба).

ЛЮСТРАВАЦА. Праяўляць уласцівасці люстры; адбівацца: *Не грэюць восені агні, -- люструюцца кзыцістаю палівай...* (У.Дубоўка); ... *люструюцца далі ў вадзе* (М.Дужалін).

ЛЮСТРЫЦЬ. Утвараць дзеянне падобна люстры; адбіваць: *Змрок смуглява-свежы у крыніцы люстрыць рань...* (Я.Пушча).

ЛЮСТРЫЦА. Адбівацца; блішчэць, зіхацець (як ад люстры): *Магутнасць, горкасць у руках люстрыліся гошых* (З.Бядуля); *Яснае сонца люстрыцца бясконца* (Я.Сізак).

ЛЯВОНІЦЬ. Утвараць дзеянне, якое нагадвае танец “Лявоніха”; танцаваць “Лявоніху”: *Беланогі, расчухраны месяц лявоніць у лісці кляновым...* (Я.Пушча); *І толькі вечарам ўзвіхрыцца віхар – пая, лявоніць ля калін* (Н.Маркава).